

Så der er altså brug for en helt anden aktiv indsats, ikke som hr. Skaarup for generelt at få strammet alle mulige strafferetlige procedurer – det er jo Dansk Folkepartis politik i almindelighed – men for at få fat i den konkrete mistænkte person, som man har ladet undslippe.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil også tage udgangspunkt i den retspolitiske ordfører for regeringspartiet Venstre, som mener, at det, der står i regeringsgrundlaget, sandelig kun gælder fremtidige krigsforbrydere. Så vil jeg gerne spørge justitsministeren, hvordan det harmonerer med, at ministerens parti-fælle hr. Bendt Bendtsen i valgkampen 2001 til Dagbladet Ringsted sagde:

Den irakiske hærchef skal omgående flyttes fra sin nuværende bopæl i Sorø til et asylcenter, hvis De Konservative vinder valget.

De Konservative kom, som alle ved, i regering få dage efter, at denne udtalelse faldt, og der kom også nogle markante linjer ind i regeringsgrundlaget, så derfor vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte, at det, der står i regeringsgrundlaget, handler om alle tilstedeværende krigsforbrydermistænkte asylansøgere og ikke blot fremtidige.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Først til hr. Peter Skaarup, og det er også delvis en besvarelse til fru Sandy Brinck vedrørende det sådan mere principielle i den her sag.

Jo, det er ualmindelig beklageligt og virkelig ærgerligt, at hærchefen er forsvundet under disse omstændigheder, og jeg er meget enig med statsministeren i, at set i bagklogskabens lys ville det naturligvis have været bedre, hvis f.eks. politiet lokalt havde holdt bedre øje med hærchefen, da han jo nu er forsvundet ud af landet.

Det, der blot er problemet, når man taler om ansvarspådragelse, og hvem der har begået fejl, er jo, at såvel det lokale politi som statsadvokaten tog sig af den konkrete straffesag. Og der er altså ikke, selv om myndighederne formelt hører under justitsministeren og dermed under mit ansvar, kutyme for, at en minister blander sig i konkrete straffesager, og den her sag har statsadvokaten kørt. Problemet har været, at man ikke har haft nogen som helst oplysninger, der kunne begrunde, at man pludselig skulle begynde at foretage sig helt nye og helt anderledes drastiske skridt, og derfor gjorde man det ikke.

Men jeg kan da godt se i lyset af den internationale udvikling, det, at krigen er under opsejling, det, at hærchefen selv gentagne gange har tilkendegivet, hvor vigtig en person hærchefen er, og hvor vigtigt det er, at han bidrager til krigen mod Saddam Hussein, at det havde været bedre, om der havde været bedre opsyn med hærchefen. Det skal jeg være den første til at erkende, og det må man så lære noget af. Men jeg mener, at det ville være forkert i bagklogskabens lys at komme at sige: Det var jo så åbenlyst og så umiddelbart indlysende, at man selvfølgelig skulle have skredet ind på et meget, meget tidligere tidspunkt.

Jeg er meget ked af det. Jeg synes, det er ærgerligt og beklageligt, og man kunne have udvist rettidig omhu, men det er set i det samlede perspektiv.

Med hensyn til personerne på tålt ophold synes jeg, at det er værd at få understreget, at den særlige statsadvokatur undersøger disse sager – og det er til hr. Peter Skaarup – om krigsforbrydelser, folkedrab, terrorhandlinger, andre alvorlige forbrydelser begået i udlandet.

Kl. 16.55

Statsadvokaten har oplyst, at man har modtaget 28 sager, og der har været grundlag for at indlede efterforskning mod 25 personer. Men det er altså både personer, der er danske statsborgere, personer, der har forskellige former for opholdsgrundlag i Danmark, og personer, der har tålt ophold. Det er den samlede mængde.

Statsadvokaten har over for Justitsministeriet oplyst, at der alene er fem personer herimellem, som har fået afslag på asyl i Danmark under henvisning til flygtningekonventionens art. 1 F, altså dem, der er her på tålt ophold. Den ene af de fem er den irakiske hærchef.

En af de ting, der har været lidt forvirring frem og tilbage om, er, at nogle har haft den opfattelse, at alle, der er her på tålt ophold, givetvis må være krigsforbrydere. Sådan forholder det sig ikke. Jeg vil gerne i den forbindelse understrege, at mange af de personer er personer, hvor der allerede er taget stilling til spørgsmålet om retsforfølgning, og hvor der er afsagt dom i Danmark eller udlandet, og hvor afsoningen er udstået.

For den gruppe er der således ikke noget spørgsmål om retsforfølgning tilbage, men alene et spørgsmål om, hvornår de kan udsendes af Danmark. Det kan f.eks. være personer, der har begået meget alvorlig kriminalitet, voldtægt, narkohandel, som har udstået deres straf, men